خبر

آتش در انزلی

شرق: ساعت حوالی ۹:۵۲ صبح دیروز، خبری مبنی بر آتش‌سوزی مهیب در مجتمع ونوس واقع در کاسپین منطقه آزاد انزلی منتشر شد. در ادامه ساعات روز، شعله‌های آتش شدت گرفت و منجر به تعطیلی موقت منطقه آزاد انزلی شد.

شهرام مؤمنی، رئیس سازمان آتش‌نشانی رشت، از گستردگی سطح آتش‌سوزی خبر و به ایسنا توضیح داده است: «به دلیل حجم حریق تا ساعت ۱۴، مجموعا ۹ خودروی اطفایی، دو نردبان، خودروی پشتیبان دستگاه تنفسی و آب‌رسان، به همراه بیش از ۳۵ آتش‌نشان و افسر ارشد از سازمان آتش‌نشانی رشت به محل حادثه اعزام شده‌اند. همچنین تیم‌های آتش‌نشانی از رشت، انزلی، منطقه آزاد انزلی، خمام، لاهیجان و لولمان همچنان مشغول مهار شعله‌های سرکش آتش در این مجتمع هستند و با توجه به شدت آتش‌سوزی و نیاز مبرم آتش‌نشانان به تجهیزات تنفسی در کانون، یک خودروی پشتیبان دستگاه تنفسی با تجهیزات کامل، سیلندرهای یدک و دستگاه پرتابل برای شارژ سیلندرهای تنفسی نیز به محل حادثه اعزام شد تا عملیات مهار آتش‌سوزی بدون وقفه و با حداکثر ایمنی ادامه یابد».

عصر دیروز برخی منابع گفتند ۹۰ درصد آتش مهار شده، اما بلافاصله خبری مبنی بر تعطیلی منطقه آزاد انزلی به دلیل وسعت این آتش‌سوزی منتشر شد.

محمدصالح ضیایی، فرماندار بندر انزلی و رئیس ستاد مدیریت بحران این شهرستان، با بیان اینکه با تلاش‌های بی‌وقفه حدود ۹۰ درصد آتش مجتمع ونوس مهار شده است، گفت: لکه‌گیری و اطفای کامل حریق در دست انجام است.

او در گفت‌وگو با ایسنا توضیح داد: ۱۲۰ آتش‌نشان با ۵۰ دستگاه خودرو و ماشین‌آلات آتش‌نشانی از شهرداری‌های شهرهای مختلف استان در حال مهار آتش‌سوزی در این مجتمع تجاری هستند.

فرماندار بندر انزلی و رئیس ستاد مدیریت بحران این شهرستان با بیان اینکه در حال حاضر فاز تجاری منطقه آزاد انزلی تعطیل شده و مردم و گردشگران نباید به محل حادثه مراجعه کنند، تأکید کرد: خوشبختانه این آتش‌سوزی تا این لحظه تلفات جانی نداشته است.

بااین‌حال مهدی کاظمیان، سخنگوی منطقه آزاد انزلی، اعلام کرد به دلیل آتش‌سوزی گسترده در مجتمع تجاری ونوس و تلاش برای مهار آن، این منطقه تا اطلاع ثانوی تعطیل است.

مهدی کاظمیان با اعلام این خبر اظهار کرد: آتش‌سوزی این مجتمع منطقه آزاد انزلی هنوز مهار نشده و برای مهار این آتش‌سوزی ناچار شدیم منطقه آزاد را تعطیل کنیم.

او با بیان اینکه همه درهای ورودی فاز گردشگری و تجاری بسته شده است، گفت: گزارش‌هایی مبنی بر ترافیک در بلوار رشت به انزلی و همچنین بلوار شهید فاتحی رسیده، از مردم و گردشگران خواستاریم تا مهار آتش و پایداری شرایط به‌هیچ‌عنوان به منطقه آزاد مراجعه نکنند.

براساس توضیحات اولیه، آتش‌سوزی در انبار و غرفه‌های مجتمع تجاری ونوس در منطقه آزاد انزلی رخ داد و تیم‌های آتش‌نشانی در حال انجام عملیات اطفای حریق هستند. مجتمع ونوس ۸۳۴ واحد تجاری فعال دارد.

نماینده مجلس: تعیین قیمت غیرواقعی خودرو، بازی باخت-باخت برای تولیدکننده و مصرف‌کننده

عضو کمیسیون صنایع و معادن مجلس معتقد است بحران کمبود نقدینگی در صنعت خودرو منجر به افزایش زیان انباشته‌شده که ریشه در سیاست‌های دستوری دارد، شده است.

ابوالقاسم جراره گفت: در سال‌های اخیر صنعت خودرو به دلیل چالش قیمت‌گذاری و ایجاد اختلاف میان قیمت کارخانه‌ای و بازار آزاد دچار آسیب‌هایی جدی شده است.

او با اشاره به اینکه خودروسازان به دلیل عدم تعادل میان نرخ هزینه‌های تمام‌شده و قیمت بازار دچار زیان شده‌اند، اظهار کرد: از آنجایی که اختلاف قیمت کارخانه با بازار برای دلالان بسیار جذاب است و عده‌ای سودجو از این جریان انتفاع می‌برند، باید قیمت واحد و نزدیک به هزینه‌های تولید اعمال شود.

عضو کمیسیون صنایع و معادن مجلس با بیان اینکه زیان انباشته خودروسازان سر به فلک کشیده است، تصریح کرد: مسئله نقدینگی در فرایند خودروسازی هر روز بحرانی‌تر می‌شود. اختلاف هزینه‌ها منجر به افزایش زیان شده و صنعت خودرو دچار زیان‌های سنگین‌تر می‌شود.

او ادامه داد: انباشت زیان‌ها منجر به افول جایگاه صنعت خودرو در میان صنایع دیگر می‌شود که می‌توان با حل بحران نقدینگی در صنعت و حرکت به سمت تعیین قیمت واقعی هزینه‌های تمام‌شده از این شرایط خارج شد.

این نماینده مجلس تأکید کرد: وقتی هزینه‌های تمام‌شده به صورت دقیق مشخص و میزان حمایت‌هایی که از صنعت شده به صورت رسمی اعلام شود، می‌توان یک قیمت واقعی برای محصول نهایی تعیین کرد که منجر به کاهش شدید زیان انباشته خواهد شد.

عضو کمیسیون صنایع و معادن مجلس افزود: در حال حاضر عوامل متعددی در افزایش قیمت خودرو اثرگذار هستند که نهایتا فشار مضاعفی را بر خودروسازان تحمیل می‌کنند و به دنبال آن فشار مضاعفی بر مصرف‌کنندگان هم تحمیل خواهد شد. وضعیت کنونی یک بازی باخت-باخت برای تولیدکننده و مصرف‌کننده است.

او تصریح کرد: ادامه این روند منجر به کاهش شدید سطح تولید و توان تولیدکننده خواهد شد. هرچه صنعت خودرو از قیمت‌گذاری واقعی و ارائه آمارهای شفاف فاصله بگیرد، فضا برای محصولات بی‌کیفیت دست‌چندم خارجی مهیا خواهد شد.

کارشناسان در گفت‌وگو با «شرق» درباره اشتباهات مدیریتی در حوزه آب و راهکار برون‌رفت از وضعیت کنونی توضیح می‌دهند

بیراهه آب

مهفام سلیمان‌بیگی: قطع آب در برخی محلات تهران به بیش از ۱۰ ساعت در روز رسیده؛ ابرچالشی که پس از خوزستان، سیستان‌وبلوچستان، اصفهان و یزد و بسیاری از استان‌های ایران این روزها به تهران رسیده است. نگاهی به بودجه‌های اختصاص‌یافته در بخش آب، نشان می‌دهد که با وجود تزریق ارقام هنگفت، تنش آبی نه‌تنها مهار نشده بلکه بحران آب تشدید شده و به آب شرب خانگی رسیده است. بااین‌حال متولیان همچنان به‌جای پاسخ، نوک پیکان تقصیر را به سمت مردم نشانه می‌روند. به باور کارشناسان وضعیت امروز حاصل ۳۰ سال بی‌توجهی به خطر تنش آب، تصمیمات غیرکارشناسی مسئولان در حوزه مدیریت منابع آب و البته نبود حکمرانی شفاف و پاسخ‌گو در بخش آب کشور است.

بودجه‌های کلان سالانه آب کجا رفت؟

براساس آمارهای رسمی حجم آب ذخیره‌شده پشت سدهای تهران به حدود ۱۴ درصد ظرفیتشان رسیده است. پیش‌بینی می‌شود با توجه به نقش حیاتی سد ماملوی شرق تهران در تأمین آب پایتخت، این سد نخستین سدی باشد که از دست می‌رود. پس از آن نیز احتمالا به ترتیب لار، لتیان و امیرکبیر از مدار مصرف خارج خواهند شد. بدتر اینکه این شرایط در حالی رخ می‌دهد که هنوز پا به ماه دوم تابستان هم نگذاشته‌ایم و احتمالا با توجه به گرمای پیش‌رو، مشکل اصلی از شهریور آغاز شود.

اگر آب سدها تمام شود، تمام شبکه مصرف از چاه‌های زیرزمینی تأمین خواهند شد؛ چاه‌هایی که در گذشته ۴۰ درصد مصرف را پوشش می‌دادند اما در دو سال اخیر سهم چاه‌ها برای تأمین منابع آب پایتخت به ۶۰ درصد رسیده است. در چنین وضعیتی مسئولان باز هم مثل همیشه تقصیر را به گردن شهروندان انداخته‌اند. بد نیست بدانید بحران فاجعه‌بار آب در حالی دامن کشور را گرفته که در سال‌های اخیر، بخش آب سهم قابل توجهی از منابع بودجه‌ای کشور را داشته است. برای مثال لایحه بودجه سال ۱۴۰۴ نشان می‌دهد که بخش آب (شامل فصل منابع آب و فصل آب و فاضلاب)، پس از فصل حمل‌ونقل، با سهمی حدودا ۳۰درصدی، از بیشترین اعتبار تملک دارایی‌های سرمایه‌ای در لایحه بودجه سال ۱۴۰۴ برخوردار است. بودجه بخش آب نسبت به سال گذشته ۴۱ درصد افزایش یافته اما حدود ۹۰ درصد اعتبارات تملک فصل منابع آب برای برنامه‌های عرضه و تأمین آب در نظر گرفته شده است، درحالی که سهم مربوط به برنامه بهبود بهره‌برداری و حفاظت از منابع آب تنها هشت درصد است. سال قبل اوضاع رشد بودجه به نظر از این هم بهتر بوده؛ اعتبارات هزینه‌ای وزارت نیرو در لایحه بودجه سال ۱۴۰۳ نسبت به رقم مصوب در قانون بودجه سال ۱۴۰۲ نزدیک به ۵۰ درصد رشد داشته است. اعتبارات طرح‌های تملک دارایی‌های سرمایه‌ای بخش آب نیز با رشد ۵۵درصدی مواجه بودند. در این سال اعتبارات مربوطه برای شرکت مهندسی آب و فاضلاب کشور نسبت به سال ۱۴۰۲ حدود ۳۰ درصد و برای شرکت مدیریت منابع آب ایران حدود ۸۳ درصد رشد داشته است. نتیجه اما تشدید بحران آب و قطع طولانی آب شرب شهروندان بوده است.

حاصل حاتم‌بخشی از دلارهای صندوق توسعه ملی

بااین‌حال بودجه‌های سالانه تنها بخش کوچکی از منابع بخش آب است. برای مثال سال ۱۴۰۰، قاسم تقی‌زاده‌خامسی، معاون وقت وزیر نیرو، در گفت‌وگوی ویژه خبری شبکه ۲ اعلام کرد که حدود هشت میلیارد دلار از منابع صندوق توسعه ملی به بخش آب داده شده که با آن ۲۷ یا ۲۸ سد ساخته شده است. نمونه دیگر بریزوبپاش‌های بی‌حاصل بخش آب کشور، هدررفت حدود ۳۰ هزار میلیارد تومان منابع مالی تخصیص داده‌شده به ستاد احیای دریاچه ارومیه است؛ دریاچه‌ای که به گفته کارشناسان این روزها نفس‌های آخرش را می‌کشد. ستاد دریاچه ارومیه نه‌تنها پاسخ‌گو نبود که سال‌ها با منابع تخصیص داده‌شده به دریاچه چه کرد که احیا نشد، بلکه رقم شفاف بودجه‌ای را که گرفته نیز گزارش نکرد؛ تا جایی که اکنون رقم بودجه‌ای که شینا انصاری، رئیس سازمان حفاظت محیط زیست اعلام می‌کند با رقمی که عیسی کلانتری، رئیس پیشین ستاد احیای دریاچه ارومیه اعلام می‌کند، حدودا ۱۷ هزار میلیارد تومان فاصله است.

یک پژوهشگر: «۳۰ سال پیش درباره امروز هشدار دادم»

اما حکمرانان آب کشور با این همه هزینه و بودجه چه کرده‌اند که اکنون حتی پایتخت هم قطعی‌های آب مکرر و ۲۴ساعته را به خود می‌بیند؟

هدایت فهمی، پژوهشگر و مدیر سابق دفتر منابع آب وزارت نیرو، در پاسخ به این سؤال «شرق» می‌گوید: «مسئله اصلی جایی است که این هزینه‌ها صرف شده‌اند. این مهم است که آیا مدیریت مصرف و تقاضا مدنظر بوده یا مدیریت تولید؟ متأسفانه معمولا این هزینه‌ها در حوزه تولید، استحصال و ساخت‌وساز شبکه‌ها مصرف می‌شوند؛ آن‌هم در حالی که ما با شرایط خشک‌سالی مواجه بودیم و این مسئله قابل پیش‌بینی نیز بود. شخصا در سال ۱۳۷۲ گزارشی تهیه کردم -همچنان موجود است- که هشدار می‌داد ایران در ۳۰ سال آینده با خشک‌سالی شدید مواجه خواهد شد و باید از آن زمان برای مدیریت این بحران چاره‌اندیشی می‌کردیم. اما هیچ‌کس این هشدار را جدی نگرفت. اگر در آن زمان اقدامات مناسبی صورت می‌گرفت، امروز به این وضع نمی‌افتادیم. در کنار مدیریت تولید آب و بازسازی شبکه‌ها، باید اقداماتی برای مقابله با خشک‌سالی نیز انجام می‌شد. یکی از این اقدامات، استفاده از آب‌های شور و لب‌شور و انجام فرایند نمک‌زدایی بود که در سال‌هایی که با خشک‌سالی شدید مواجه بودیم، بسیار حیاتی بود». او ادامه می‌دهد: «مورد دیگر، بحث بازچرخانی آب است. در حال حاضر ما حدود ۱.۷ میلیارد مترمکعب ظرفیت تصفیه فاضلاب داریم، در حالی که میزان فاضلاب تولیدی حدود پنج میلیارد مترمکعب است. اگر این ظرفیت تکمیل می‌شد، می‌توانستیم از پساب برای مصارف صنعتی یا کشاورزی بهره ببریم. در نتیجه، آب سالم برای شرب و مصارف حیاتی حفظ می‌شد. یکی از نکات مهم دیگر، مسئله «آب بدون درآمد» است. یعنی آب‌هایی که در سیستم توزیع هدر می‌روند، چه به صورت ظاهری و چه واقعی. این آب‌ها از شبکه خارج شده و وارد آب‌های زیرزمینی می‌شوند، بدون آنکه درآمدی حاصل کنند. به‌طور میانگین، حدود ۳۰ درصد از آب شبکه، آب بدون درآمد محسوب می‌شود که از این میزان، تقریبا ۱۸.۵ درصد هدررفت واقعی، حدود ۱۰ درصد هدررفت ظاهری و ۱.۷ درصد نیز آب بدون درآمد است».

۲۸۰ میلیون لیتر آب تهران هدر می‌رود

به گفته فهمی، در تهران این رقم به حدود ۲۸۰ میلیون مترمکعب می‌رسد و اگر از سال‌ها پیش برای کاهش این هدررفت برنامه‌ریزی و سرمایه‌گذاری می‌شد، امروز تهران به این وضع نمی‌رسید.

این کارشناس توضیح می‌دهد که کاهش حتی یک درصد از هدررفت آب نیازمند سرمایه‌گذاری سنگین است -که البته ما هم توانش را داشته‌ایم- اما مدیران معمولا تمایلی به این قبیل پروژه‌ها ندارند؛ آنها ترجیح می‌دهند سد بسازند، پروژه‌های بزرگ و ملموس را اجرا کنند تا در گزارش‌ها مطرح شوند و بگویند «در دوره من این سد ساخته شد». بنابراین مدیریت مصرف و کاهش تلفات گرچه تأثیرگذارتر است، اما چون نمود بیرونی کمتری دارد، کمتر مورد توجه قرار می‌گیرد. این کارشناس همچنین باور دارد در دوره‌هایی که فرصت داشتیم باید تجهیزاتی مانند ابزارهای کاهنده مصرف در اختیار مردم قرار می‌دادیم یا کشاورزی را با استفاده از روش‌های نوین آبیاری بهینه می‌کردیم. همچنین می‌شد از فناوری‌هایی مانند شیرین‌سازی آب دریا بهره برد. ارتقای شبکه توزیع و کاهش آب بدون درآمد هم ازجمله اقدامات بلندمدتی بودند که باید از قبل انجام می‌شدند. اما امروز دیگر فرصتی برای این قبیل کارها نداریم؛ چراکه همه این اقدامات نیازمند سال‌ها برنامه‌ریزی و سرمایه‌گذاری هستند.

با ۱۰ درصد صرفه‌جویی در کشاورزی مشکل آب شرب حل می‌شد

او می‌گوید: «اکنون تنها راه باقی‌مانده، مسیر اجتماعی است. اما باید با مردم با احترام صحبت کرد. به‌جای برخورد کوبنده و مقصر جلوه‌دادن آنان، از آنها خواست تا داوطلبانه مشارکت کنند و مصرف غیرضروری خود را کاهش دهند. تهدید و برخورد قهری با مصرف‌کنندگان پرمصرف در شرایط فعلی کارساز نیست. این رفتار واقعا اشتباه و حتی گاهی مضحک است که مسئولان به‌جای آنکه وظایف خود را انجام دهند، صرفا همان جملاتی را تکرار می‌کنند که باید از زبان مردم یا کارشناسان شنیده شود. مثلا اینکه «ما در بحران آب هستیم». این را همه می‌دانند، شما مسئول هستید تا بحران را مدیریت کنید، نه اینکه صرفا آن را تکرار کنید. اگر ما فقط در بخش کشاورزی ۱۰ درصد کاهش مصرف داشتیم، حدود ۹ میلیارد مترمکعب آب آزاد می‌شد که می‌توانست برای شرب استفاده شود. هیچ‌کس با کشاورزی مخالف نیست، اما باید از روش‌های بهینه بهره برد. در دنیا، فاضلاب تصفیه‌شده را به بخش‌هایی مانند کشاورزی و صنعت اختصاص می‌دهند؛ یعنی به‌جای استفاده از آب سالم در کشاورزی، همان فاضلاب تصفیه‌شده یا پساب را در اختیار این بخش قرار می‌دهند. این کار در بسیاری از موارد تأثیر مثبتی هم بر محصول دارد و به کاهش بحران آب کمک می‌کند. در کشور ما بازچرخانی آب به‌شدت مغفول مانده است. در حالی که حدود شش میلیارد مترمکعب فاضلاب شهری داریم، فقط ۱.۷ میلیارد مترمکعب آن تصفیه می‌شود. این آمار نشان‌دهنده ضعف شدید سرمایه‌گذاری در تصفیه آب است».

قربانیان حکمرانی غلط آب

حامد پورسپاهی سامیان، کارشناس ارشد گروه آب و محیط زیست مرکز ملی مطالعات راهبردی کشاورزی و آب اتاق ایران نیز در گفت‌وگو با «شرق» به این سؤال که چرا با وجود سال‌ها سرمایه‌گذاری سنگین در بخش آب، در مدیریت منابع آبی ناکام ماندیم؟ این‌طور پاسخ می‌دهد: «دقیقا همین پرسش پیش‌تر در سطوح بین‌المللی نیز مطرح شده است. مثلا بانک جهانی زمانی کمک‌های مالی گسترده‌ای به کشورهای آفریقایی ارائه می‌داد، اما بعدها با بررسی شاخص‌های توسعه در آن کشورها، متوجه شدند که با وجود تزریق منابع مالی قابل توجه، پیشرفت محسوسی رخ نداده است. ارزیابی‌ها نشان داد مشکل در ساختار است، نه صرفا در میزان بودجه. آنجا بود که مفهومی به نام «حکمرانی» یا همان «Governance» مطرح شد. به این معنا که صرف پول کافی نیست، اگر آن پول در یک ساختار ناکارآمد صرف شود، نتیجه‌ای نخواهد داشت. درباره ایران و مسئله آب دقیقا با همین مشکل مواجه هستیم؛ ضعف در حکمرانی منابع آب». از نگاه او، حکمرانی اصولی دارد و شاخص‌هایی برایش تعریف شده است. یکی از مهم‌ترین آنها شفافیت در تصمیم‌گیری است؛ یعنی مردم و نخبگان باید بدانند که تصمیم‌ها چگونه و براساس چه داده‌هایی اتخاذ می‌شوند. برای مثال تصمیمی مانند انتقال آب به تهران از منابع مختلفی همچون طالقان یا لار، یا حفر چاه‌های جدید، چه کسی این تصمیمات را گرفته؟ چرا گرفته شده؟ بر چه مبنایی؟ او دومین شاخص را گردآوری داده و اطلاعات و سومی را مدل‌های تأمین مالی معرفی می‌کند. به این معنا که آیا همچنان در یک مدل سنتی و دولتی گیر کرده‌ایم؟ چراکه مشخصا در مدلی که فقط دولت تصمیم می‌گیرد، دولت سرمایه‌گذاری و بهره‌برداری می‌کند، قطعا به بن‌بست می‌رسیدیم.

پاسخ‌گویی؛ مهم‌ترین شاخص حکمرانی

او چهارمین شاخص حکمرانی صحیح را پاسخ‌گویی معرفی کرده و می‌گوید: «مثلا همان‌طور که اشاره کردید، بودجه قابل توجهی برای احیای دریاچه ارومیه اختصاص یافته است. اما آیا مسئولان وقت، امروز پاسخ‌گوی نتیجه آن هزینه‌ها هستند؟ این پول کجا صرف شد؟ چرا نتیجه‌بخش نبود؟ چه کسی باید پاسخ‌گو باشد؟ تمام اینها نشان می‌دهد که ما یا اصول حکمرانی را نداریم یا به‌شدت در اجرای آن ناتوان هستیم. مثلا ما نمی‌دانیم چه کسی تصمیم گرفت که برای تأمین آب تهران از منابع مختلف در سراسر کشور آب انتقال داده شود؟ اصلا چرا باید جمعیت تهران دائما افزایش پیدا کند، در حالی که منابع آبی‌اش محدود است؟ چرا شهرهای اقماری مثل پرند، پردیس، اسلامشهر و... روزبه‌روز گسترش می‌یابند، بدون در نظر گرفتن توان محیط‌زیستی منطقه؟ اینها فقط مسائل مربوط به حکمرانی آب نیستند، بلکه مشکلات در حکمرانی شهری، سیاست‌گذاری کلان و حتی آمایش سرزمین نیز وجود دارد. ما از تکنولوژی روز استفاده نمی‌کنیم، مدل‌های علمی را به کار نمی‌گیریم و فقط بودجه را به سمت طرح‌های فیزیکی و سخت‌افزاری هدایت می‌کنیم، بدون اینکه پشتوانه نرم‌افزاری و فکری مناسبی داشته باشیم».

از توسعه شبکه‌های آبیاری تا سدسازی روی خشکی

او در توضیح نمونه‌های بیشتری از تصمیمات ناشی از حکمرانی غلط در حوزه آب، ادامه می‌دهد: «یکی از این موارد غلط، توسعه شبکه‌های آبیاری تحت فشار، مانند سامانه‌های بارانی است. آخرین آماری که به یاد دارم، حاکی از آن است که چیزی حدود دو تا ۲.۵ میلیون هکتار از این شبکه‌ها توسعه یافته‌اند. اما این توسعه چه نتیجه‌ای در بر داشته؟ ما همچنان شاهد کاهش منابع آب زیرزمینی هستیم. دشت‌هایمان فرونشست می‌کنند و تعادل منابع آب کاملا به هم ریخته است. پس چه اتفاقی افتاده؟ سطح زیرکشت افزایش یافته، بدون آنکه بهره‌وری افزایش یابد. حتی مستندات علمی بین‌المللی نیز بارها تأکید کرده‌اند که توسعه شبکه‌های آبیاری به‌تنهایی بحران را حل نمی‌کند، بلکه در صورت نبود حکمرانی صحیح، خود به عامل تشدید بحران تبدیل می‌شود. اما ما به آن بی‌توجهی کردیم. نمونه دیگر، ساخت سدها در مناطقی است که عملا دیگر رواناب ندارند. سدی که ساخته شده اما خشک مانده و بدون آب است. همین سیاست‌ها امروز نیز ادامه دارد. در برنامه هفتم توسعه، ماده ۳۷ اشاره به کاهش برداشت آب دارد. اما در بخش کشاورزی، ایده کاهش برداشت فقط در قالب «اجرای شبکه‌های آبیاری» مطرح شده؛ یعنی باز همان سیاست‌های شکست‌خورده گذشته، مجددا در حال اجراست». به گفته او، یکی از شاخص‌های حکمرانی خوب، «درس‌گرفتن از تجربه‌های گذشته» است، اما ما نه از تجربه‌های جهانی استفاده کردیم و نه از تجربه‌های خودمان؛ فقط پروژه‌های پرهزینه اجرا کردیم بدون آنکه پیامدهای آن را ارزیابی کنیم.

مسئولان بدون تأمین امکانات تکنولوژیک توقع صرفه‌جویی دارند

پورسپاهی باور دارد برخلاف آنچه مسئولان سعی دارند نشان دهند، ریشه بحران امروز آب به‌هیچ‌وجه در رفتار شهروندان نیست. اینکه عامل بحران مردم باشند، قطعا نادرست است، اما در وضعیت فعلی، راهی هم جز دست به دامان مردم شدن برای همکاری ندارند. به گفته او تا پایان شهریور، در اوج گرما و خشک‌سالی قرار داریم. اگر سال آینده نیز چنین باشد، اوضاع به‌مراتب بدتر خواهد شد. بنابراین در این بازه زمانی واقعا چاره‌ای جز خواهش و دعوت از مردم برای صرفه‌جویی نیست. بااین‌حال تأکید می‌کند که مسئولیت بحران بر عهده سیاست‌گذاران و مدیران است. او می‌گوید: «چه کسی تصمیم گرفت که جمعیت تهران به ۲۰ میلیون نفر برسد؟ در حالی که ظرفیت منابع آبی این منطقه حتی برای ۱۰ میلیون نفر نیز کافی نیست. همچنین ما هیچ‌گونه پشتیبانی فناورانه از مردم انجام ندادیم. مثلا در حوزه تکنولوژی سرمایش و مصرف آب، هنوز از کولرهای آبی دهه‌های گذشته استفاده می‌کنیم. چرا شیرآلات کم‌مصرف یا سیستم‌های خنک‌کننده جدید در دسترس مردم قرار نمی‌گیرد؟ چرا فرهنگ‌سازی نشده و ابزار و امکانات مناسب برای مردم وارد نشده است؟ مگر می‌شود همه بار را روی دوش مردم گذاشت اما حمایتی از آنها نکرد؟ کاهش مصرف در بلندمدت نیازمند اصلاح تکنولوژی شهری است؛ اصلاح لوله‌کشی‌ها، جداسازی سیفون‌ها، آموزش عمومی و ارتقای سیستم‌های مصرف».

خبر

تقدیر نماینده رئیس‌جمهور از عملکرد بانک ملی ایران در حمایت از اقتصاد کشور

علی عبدالعلی‌زاده در بازدید از شرکت داروسازی اسوه، بانک ملی را پشتوانه اصلی نظام بانکی کشور و کلیدی در رفع چالش‌های اقتصادی توصیف کرد. به گزارش روابط‌عمومی بانک ملی ایران، علی عبدالعلی‌زاده، نماینده رئیس‌جمهور، با اشاره به عملکرد برجسته بانک ملی در خدمت‌رسانی به مردم طی مشکلات شبکه بانکی در ایام جنگ ۱۲روزه، از مدیرعامل و کارکنان این بانک قدردانی کرد.

در این بازدید که با حضور مدیران بانک ملی، هلدینگ آینده پویا و شرکت سرمایه‌گذاری شفادارو برگزار شد، نماینده رئیس‌جمهور بر نقش محوری بانک ملی در حمایت از اقتصاد کشور تأکید کرد و گفت: ضروری است کارگروه ویژه‌ای با حضور مدیران هلدینگ‌های دارویی و وزارتخانه‌های اقتصاد و صمت برای رفع موانع تولید و صادرات دارو تشکیل شود. البته نقش بانک ملی در پشتیبانی از این فرایند نیز حیاتی است.

ماجرای توزیع آب بسته‌بندی در تهران چیست؟

سخنگوی صنعت آب گفت: چیزی به نام جیره‌بندی آب نداریم اما ممکن است در صورت قطع آب در یک محله، انتقال آب با تانکر انجام و در مواقع اضطرار در منطقه‌ای از این روش استفاده شود.

عیسی بزرگ‌زاده در گفت‌وگو با ایسنا، درباره انتشار خبر و تصاویری از توزیع آب‌های آشامیدنی در بسته‌بندی نایلونی و کاملا بهداشتی از طرف شرکت آب و فاضلاب استان تهران در فضای مجازی، توضیح داد: هیچ برنامه‌ای برای جیره‌بندی یا فروش آب وجود ندارد و این موضوع به معنی جیره‌بندی آب نیست و تنها ممکن است در مناطقی که با مشکل تأمین آب مواجه شده‌اند، از این روش برای تأمین آب استفاده شود.

او با بیان اینکه باید اطلاعات دقیق‌تر در این زمینه از شرکت آب و فاضلاب استان تهران اخذ شود، اظهار کرد: به‌طور کلی در تهران هیچ برنامه‌ای برای توزیع آب به صورت بسته‌بندی، جیره‌بندی و فروش آب وجود ندارد.

پیگیری از شرکت آب و فاضلاب تهران نیز گویای این است که چنین طرحی به صورت سراسری از سوی شرکت آبفای تهران اجرائی نشده است.

شرکت آب و فاضلاب استان تهران با صدور اطلاعیه‌ای، توزیع آب بسته‌بندی از طرف این شرکت را به‌شدت تکذیب کرد.

در این اطلاعیه با اشاره به انتشار عکس و خبری درباره انتشار آب بسته‌بندی‌شده در شهر تهران، آمده است: شرکت آب و فاضلاب استان تهران هیچ برنامه‌ای برای توزیع آب بسته‌بندی‌شده ندارد و اخبار منتشرشده در برخی از سایت‌های خبری و فضای مجازی به‌شدت تکذیب می‌شود.

نوبت دوم

شرکت سهامی آب منطقه‌ای البرز
Regional Water Company of Alborz
www.albrw.ir

فراخوان جهت برگزاری تجدید مناقصه عمومی یک مرحله ای با ارزیابی کیفی« احداث ابنیه ، تاسیسات و حوضچه های چاه بحرانی منطقه وایبک »

شرکت آب منطقه ای البرز در نظر دارد فراخوان جهت برگزاری تجدیدمناقصه عمومی یک مرحله ای با ارزیابی کیفی» احداث ابنیه ، تاسیسات و حوضچه های چاه بحرانی منطقه وایبک « را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید.کلیه مراحل برگزاری فراخوان شامل دریافت و تحویل اسناد مناقصه از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد.لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی،مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند.تاریخ انتشار فراخوان در سامانه ستاد همزمان با درج آگهی مناقصه در روزنامه می باشد. اطلاعات و اسناد مناقصه و برنامه زمانبندی فرایند ارجاع کار از طریق سامانه قابل دریافت می باشد.

اطلاعات تماس دستگاه مناقصه گذار: کرج- مهرشهر-بلوار امام خمینی(ره)-روبروی مصلی-خیابان بوستان- شرکت سهامی آب منطقه ای البرز- کد پستی ۳۱۸۶۷۱۷۵۹۸-تلفن ۳۲۰-۳۱۰- ۰۲۶۳۳۳۳۲۳۰۰

اطلاعات تماس سامانه جهت انجام مراحل عضویت در سامانه:مرکز تماس ۲۷۳۱۳۱۳۱، ۰۲۱ دفتر ثبت نام:۸۸۹۶۹۷۳۷ و ۸۵۱۹۳۷۶۸ -۰۲۱

شناسه آگهی : ۱۹۶۸۷۵۷

نوبت اول : ۱۴۰۴/۰۴/۳۱ نوبت دوم : ۱۴۰۴/۰۵/۰۱